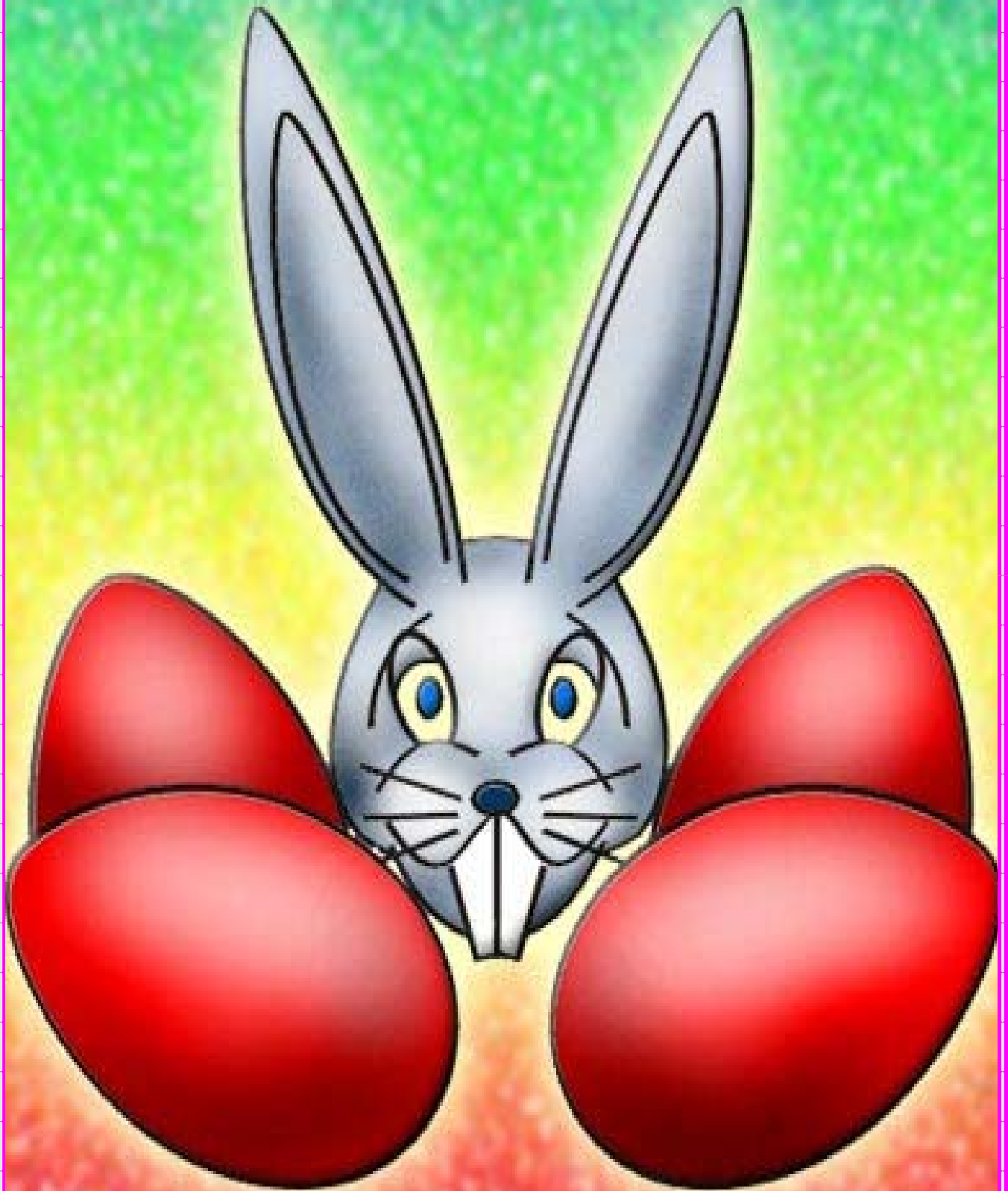

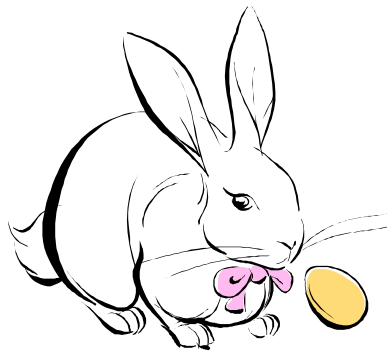
καλή ανάσταση

Τεύχος 3^ο

Τριμηνιαία Έκδοση Φεβρουαρίου-Απριλίου 2004-2005

Ενιαίο Λύκειο Εμπεσού

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ **ΤΟ ΛΑΘΟΣ**

Βιογραφία

Σημαντικός πεζογράφος μας, το έργο του οποίου τυγχάνει μεγάλης αναγνώρισης τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ο Αντώνης Σαμαράκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1919 και σπούδασε νομικά. Από το 1935 ως το 1963 εργάστηκε στο Υπουργείο Εργασίας, θέση από την οποία παραιτήθηκε με την επιβολή της δικτατορίας του Μεταξά.

Θα λάβει μέρος στην Εθνική Αντίσταση, αλλά θα δώσει και το αντιστασιακό παρών στην περίοδο της δικτατορίας των Απριλιανών.

Χαρακτηριστικό του Αντώνη Σαμαράκη είναι η μεγάλη κοινωνική του δράση. Έχει υποστηρίξει όλες τις ενημερωτικές ανθρωπιστικές εκστρατείες της ελληνικής επιτροπής της Unicef. Όλο του το έργο συσσωρεύεται σ' αυτή του τη φράση «*Τα παιδιά- θύματα να μην τα μετράμε με νούμερα και μόνο ένα παιδί να χαθεί τότε ο κόσμος, ο δήθεν πολιτισμένος, ο δήθεν χριστιανικός, έχει χρεοκοπήσει*».

Στα ελληνικά γράμματα εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1930 ως

ποιητής στα περιοδικά *Παιδικός Κόσμος* και *Διάπλασις των Παίδων*.

Το 1954 εκδόθηκε η πρώτη συλλογή του με διηγήματα *Ζητείται Ελπίς*. Ακολούθησαν ακόμη πέντε βιβλία τα οποία μεταφράστηκαν σε πάρα πολλές γλώσσες.

Τιμήθηκε με το «Κρατικό Βραβείο Διηγήματος», το «Βραβείο Των Δώδεκα –Έπαθλο Κώστα Ουράνη», το «Βραβείο Μέγας Αστυνομικής Λογοτεχνίας». Τιμήθηκε επίσης για τη συνολική του προσφορά από τη διοργάνωση Eurogalia και με το «Σταυρό του Ιππότη των Γραμμάτων και των Τεχνών».

Έφυγε για τη 'γειτονιά των Αγγέλων' το 2003.

Εργογραφία

Μυθιστορήματα

Σήμα Κινδύνου (1959)

Το Λάθος (1965)

Εν Ονόματι (1998)

Διηγήματα

Ζητείται Ελπίς (1954)

Αρνούμαι (1961)

Το Διαβατήριο (1973)

Η Κόντρα (1992)

Μαρτυρίες για τον Αντώνη Σαμαράκη (2000)

ΤΟ ΛΑΘΟΣ

Το *Λάθος* αποτελεί μια κοινωνική καταγγελία κατά του ολοκληρωτισμού. Βλέπουμε την ψυχολογική πάλη ανάμεσα σε δυο πράκτορες μιας Μυστικής Υπηρεσίας ενός απολυταρχικού καθεστώτος και στον ύποπτο που έχει συλληφθεί. Έρευνες, ανακρίσεις, αυθαίρετες συλλήψεις... Το *Λάθος* είναι

Τα Σαΐνια

συνυφασμένο με την έκπληξη και την αγωνία.

Ο αναγνώστης πιστεύει ότι βαδίζει σε στερεό έδαφος όμως έρχεται το μεγάλο απρόοπτο!!! Συγκλονίζει όμως παράλληλα δίνει κουράγιο. Ο Σαμαράκης με γλώσσα απλή χωρίς επιτηδευμένο ύφος αναλύει την ψυχολογία του διώκτη και του διωκόμενου.

Το *Λάθος* συγκίνησε πολλούς αναγνώστες σ' όλο τον κόσμο αφήνοντας το στίγμα του μέσα από ένα ανθρωποκεντρικό κοίταγμα.

Ζούμπου Γ. Δήμητρα

Το Τρίγωνο των Βερμούδων

Το τρίγωνο των Βερμούδων είναι μια τριγωνική γεωγραφική περιοχή στον Βόρειο Ατλαντικό Ωκεανό. Είναι περικυκλωμένη (βρίσκεται ανάμεσα) από τις Βερμούδες, το Πουέρτο Ρίκο και την Φλόριδα. Σε αυτό πολλά ονομαστά αεροσκάφη και πλοία έχουν εξαφανιστεί κατά μυστηριώδη τρόπο.

Το τρίγωνο εκτείνεται περίπου ανάμεσα στις 25ο-40ο Β. Πλάτους και στις 55ο - 85ο Δ. μήκους και έχει θαλάσσια επιφάνεια πάνω από 3.900.000km². Είναι μία από πολλές παρόμοιες περιοχές που υπάρχουν και στα δυο ημισφαίρια της υδρογείου.

Οι αναφορές σε ανεξήγητα συμβάντα στο Τρίγωνο των Βερμούδων αρχίζουν από τα μέσα του 19ου αιώνα και συγκεκριμένα από το 1940.

Μερικά από τα πλοία που χάθηκαν στο τρίγωνο των Βερμούδων βρέθηκαν αργότερα τελείως εγκαταλελειμμένα από το πλήρωμα τους χωρίς φυσικά κανένα φανερό λόγο. Αλλά όμως χάθηκαν οριστικά χωρίς να στείλουν κανένα σήμα κινδύνου και χωρίς ποτέ να γίνει γνωστό οτιδήποτε για την τύχη τους.

Το πιο εντυπωσιακό περιστατικό ήταν η εξαφάνιση του πυρηνικού υποβρυχίου «Σκορπιός» (Scorpion) τον Μάιο του 1968. Αν και ανακαλύφθηκε μερικούς μήνες αργότερα στον πυθμένα του ωκεανού, τίποτα δε διαπιστώθηκε που θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξηγήσεις για τα αίτια του δυστυχήματος.

Βέβαια εκτός από πλοία σ' αυτήν την περιοχή έχουν εξαφανιστεί και πολλά αεροσκάφη, π.χ. το 1945, πέντε βομβαρδιστικά της αεροναυτικής βάσης Φορτ Πάουντερντεϊλ στη Φλόριντα, στη διάρκεια μιας συνηθισμένης εκπαιδευτικής πτήσης, μετέδωσαν με τον ασύρματο το μήνυμα ότι είχαν χαθεί και αμέσως μετά διέκοψαν κάθε επικοινωνία μεταξύ τους και με τον πύργο ελέγχου.

Μια αποστολή διάσωσης που έσπευσε εκεί χάθηκε επίσης. Παράλληλα μια μεγάλη επιχείρηση που στήθηκε για την αναζήτηση των χαμένων

αεροπλάνων απέβη, δυστυχώς, άκαρπη, καθώς τα ίχνη τους χάθηκαν μια για πάντα.

Καμία θεωρία σχετικά με τις εξαφανίσεις δεν έχει γίνει γενικά αποδεκτή, ενώ η διέλευση του Τριγώνου συνεχίζεται, χωρίς να φαίνεται να επηρεάζεται από τίποτα

Μιμηγιάννη Αφροδίτη Πλεξίδης Γιώργος

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ο 'Σωματοφύλακας' της ελληνικής λαϊκής παράδοσης

Οι πληροφορίες που διαθέτουμε για τη ζωή και το έργο του λαϊκού μας ζωγράφου θεωρούνται από συγκεχυμένες έως ασταθείς, καθώς, ενώ για ορισμένες περιόδους εμφανίζονται να συγκρούονται οι μαρτυρίες, για άλλες δεν υπάρχουν καθόλου. Έτσι ένα πέπλο μυστηρίου καλύπτει την ιδιάζουσα αυτή καλλιτεχνική φυσιογνωμία, με αποτέλεσμα να μη μπορούμε να διακρίνουμε με σαφήνεια τα όρια μεταξύ του μύθου και της πραγματικότητας.

Γεννήθηκε στη Βαρεία Μυτιλήνης, στη γειτονιά του Αη Δημήτρη, μεταξύ 1866 και 1879. Στα έργα του

υπογράφει ως «Χατζημιχαήλ», ένα επίθετο συμβατικό, καθώς αυτό είναι το όνομα χατζή παππού του Μιχαήλ. Στα δημοτολόγια της Μυτιλήνης είναι γραμμένος με οικογενειακό παρατσούκλι «Κεφάλας».

Ο πατέρας του Γαβριήλ ήταν τσαγκάρης, και επειδή θεωρούσε ότι ο γιός του δεν αγαπούσε τα γράμματα, επέμενε να μάθει την τέχνη του, για να έχει να ζήσει.

Η αλήθεια όμως είναι πως ο Θεόφιλος αγαπούσε τα γράμματα, ενώ επεδείκνυε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Ιστορία. Έτσι δικαιολογείται το ότι κατά την ώρα της παράδοσης των μαθημάτων σχεδίαζε από μικρός φιγούρες των ηρώων του '21.

Η άλλη του αγαπημένη ασχολία ήταν να παρακολουθεί τον παππού του να ζωγραφίζει τις περίφημες αγιογραφίες του.

Οι δικοί του όμως δεν θεωρούσαν ούτε αυτή την ενασχόληση επαρκή και, αφού ο μικρός Θεόφιλος δε θα ξαναγύριζε οριστικά στο σχολείο, τον έστειλαν στο θείο του Γιώργο, για να μαθητεύσει κοντά του ως κτίστης και κοσμηματογράφος, δηλαδή ζωγράφος-διακοσμητής των κατοικιών των μυτιληναίων αστών.

Όμως και αυτή η δουλειά δεν ικανοποιούσε το ανήσυχο πνεύμα του. Έτσι μετά από ένα εργατικό ατύχημα που είχε, εγκαταλείπει τη δουλειά του και κλείνεται στο εαυτό του, φροντίζοντας να δημιουργήσει έναν δικό του κόσμο, απαλλαγμένο από τους χλευασμούς των άλλων, που τον αποκαλούσαν «αχμάκη» (=ακαμάτη)

Έφηβος πια φεύγει για τη Σμύρνη, όπου έμεινε για 15-18 χρόνια, ζωγραφίζοντας ασταμάτητα με το πινέλο του όσα έπλαθε το μυαλό του.

Τα Σαΐνια

Δυστυχώς, τίποτα δε σώθηκε μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922.

Επόμενος σταθμός της περιδιάβασής του ανά την ελληνική επικράτεια ήταν ο Βόλος, όπου έμεινε μάλλον για ένα χρόνο μόνο (1894-1895). Κατά την περίοδο περιφέρεται στα χωριά του Πηλίου αναζητώντας ευκαιριακές εργασίες με προτίμηση σ' ό,τι είχε να κάνει με τη ζωγραφική.

Η εμφάνισή του εκπλήσσει: φορά φουστανέλα, κάπα και τουζλούκια χειμώνα-καλοκαίρι. Στο ζωνάρι και σε σάκο στον ώμο του κουβαλά πινέλα και σύνεργα ζωγραφικής, ιδίας εμπνεύσεως. Σε κουτιά από γάλα, κρεμασμένα γύρω από τη μέση του, έχει χρώματα και λοιπά υλικά, καθώς φτιάχνει τα χρώματά από το τίποτα: μαζεύει πέτρες, τις θρυμματίζει και ανακατεύει το υλικό με αυγά, γάλα, χυμό συκιάς, υγρό από φλούδες ροδιού, και λοιπά, για να πετύχει τις επιθυμητές αποχρώσεις.

Αγαπημένα του θέματα είναι οι ηρωικές σκηνές από την ελληνική μυθολογία, την αρχαία ιστορία, τους θρύλους, τη φύση και τους ανθρώπινους τύπους της κοινωνίας που συναντά και που κεντρίζουν το ενδιαφέρον του.

Μεταξύ των ετών 1902 και 1907 φεύγει και πάλι για τη Σμύρνη απ' όπου ξαναγυρίζει μετά από λίγα χρόνια, αναζητώντας για άλλη μια φορά τον χαμένο ιστό της ζωής του στο Βόλο, όπου ζωγραφίζει δημόσια, ενώ παράλληλα, όταν πίνει κανένα ποτηράκι παραπάνω, μελαγχολεί και τραγουδά δικές του συνθέσεις ή δημοτικά άσματα.

Μετά από χρόνια, κουρασμένος από το ταξίδι στην ηπειρωτική Ελλάδα, αποφασίζει να ξαναγυρίσει στο νησί του, όπου κοσμεί κάθε επιφάνεια που

θα βρει μπροστά του με όλες τις μορφές που πρωταγωνιστούν στα όνειρά του: τον Ερωτόκριτο, τον Ηρακλή, τη Γοργόνα του Θρύλου, τις τρεις Μοίρες.

Η αμοιβή του περιορίζεται σε αυγά, τραχανά, ψωμί, τυρί και ίσως λίγες δεκάρες, αν ο ιδιοκτήτης είναι γενναιόδωρος.

Με το πέρασμα των χρόνων οι τοιχογραφίες του ξεθωριάζουν, υφίστανται την ανελέητη φθοροποιό επίδρασή του και την αισθητή έλλειψη φροντίδας. Σώζονται μόνο τα φορητά έργα του, όσα δηλαδή έκανε πάνω σε σανίδες, τενεκέδες...οπουδήποτε μπορούσε, όταν κατά τους χειμερινούς μήνες δεν ήταν εύκολο να μετακινηθεί από το κρύο.

Το 1928 στο Παρίσι μια φωτογραφία του έργου του Θεόφιλου τραβά την προσοχή του Μυτιληνιού Στρατή Ελευθεριάδη Teriade, ο οποίος, δύο χρόνια αργότερα, θα 'ρθει στο νησί, για να συναντήσει τον ιδιόμορφο αυτό ζωγράφο. Ο Teriade θα αγοράζει από τότε όλους τους πίνακες του Θεόφιλου, ο οποίος αρνείται πεισματικά να παρευρεθεί σε μια τελετή προς τιμή του στο Παρίσι, γιατί δε θέλει να βγάλει τη φουστανέλα του, να «φραγκέψει».

Πεθαίνει δύο μέρες μετά την Κυριακή των Βαΐων του 1934, από καρδιά, όπως λέγεται.

«Να ο Θεόφιλος!»: Ήταν άραγε ένας «αλήτης», που, όπως λέγανε, τριγυρνούσε στα χωριά και ζωγράφιζε στα καφενεία για ένα ποτήρι κρασί, ή ένας μικρόσωμος «ανθρωπάκος», που κατόρθωσε να εκφράσει τη μακροχρόνια πορεία της λαϊκής τέχνης, από και προς τις ψυχές του απλού λαού, και τελικά να επιβάλλει

το σεβασμό στη φαντασία ενός ελεύθερου πνεύματος;

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα δε βρίσκεται σε κανένα βιβλίο, παρά μόνο στην ψυχή του κάθε νεοέλληνα. Εμείς θα κρατήσουμε ό,τι είπε ο διάσημος Γάλλος αρχιτέκτονας Λε Κορμπυζιέ για το Θεόφιλο: «Ο Θεόφιλος γεννήθηκε από το ελληνικό τοπίο και τα έθιμά του... κοκκινόχωμα, πευκότοπος και ελαιώνας, θάλασσα και βουνά θεών, άνθρωποι που λούονται σε μια τολμηρά επικίνδυνη ηρεμία που προσφέρεται στα μυτερά σκιρτήματα της ψυχής. Αυτός είναι ο Θεόφιλος για μας τους Έλληνες!».

**Μέρκου Ρωξάνη
Πλάτανου Καλλιόπη
Μπαρμπάκης Νίκος**

**«Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΕΝ
ΚΑΛΑΝΑΙΣ»**

ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΚΑΛΑΝΑ

Τα χωριά του Βάλτου είναι ηρωικά.

Κατά τη ‘μαύρη’ περίοδο της Τουρκοκρατίας στα απάτητα βουνά του Βάλτου είχαν τα λημέρια τους πολλές ομάδες αμαρτωλών και κλεφτών. Κάθε φορά που περνούσαν από τα μέρη αυτά τούρκικα αποσπάσματα και στρατεύματα

πάθαιναν μεγάλη καταστροφή, επειδή περνούσαν από πολύ βαλτώδη μέρη. Γι’ αυτό και οι Τούρκοι ονόμασαν την επαρχία Βάλτος.

Σ’ αυτό τον τόπο ένας ήρωας του Πνεύματος, ο Όσιος Ανδρέας, θα δώσει μάχες και θα νικήσει.

Αμέσως, αφού ρώτησε κάποιους βοσκούς για το όρος Καλάνα, κατευθύνθηκε προς αυτό με ‘ιερό’ πάθος και ενθουσιασμό. Μόλις αντίκρισε το Όρος έκανε το σημείο του Σταυρού.

Ο τόπος ήταν γι’ αυτόν αρκετά οικείος. Όπως τον είχε δει στο όραμα, έτσι ακριβώς απλωνόταν μπροστά του. Μετά από αρκετή ώρα, συγκινημένος και χύνοντας δάκρυα, δοξάζει το Θεό, σαν φτάνει στην ‘ευλογημένη’ σπηλιά, που έμελλε να γίνει το ασηκλήριό του. Νόμιζε ότι βρισκόταν μεταξύ ουρανού και γης, μεταξύ «κτιστού και άκτιστου φύσεως».

Το βουνό της Καλάνας έχει μια άγρια ομορφιά, που συνδυάζει το έλατο με την πρασινάδα και τους απόκρημνους βράχους, ένα τοπίο που μοιάζει να έχει ξεπηδήσει από ζωγραφικό πίνακα και που απλώνεται γύρω από την πανέμορφη λίμνη των Κρεμαστών.

Δημοβασίλη Ευτυχία

«Τα έθιμα του Πάσχα»

Τα ήθη και τα έθιμα, οι παραδόσεις, γενικότερα, ενός τόπου, αποτελούν την ιδιοσυστασία του λαού του, την ταυτότητά του. Συνιστούν συγχρόνως, δύναμη αντίστασης ενάντια στον

Σε κάθε τόπο σε κάθε περιοχή υπάρχουν και διαφορετικά έθιμα, διαφορετικές παραδόσεις και συνήθειες. Βέβαια, πολλά από αυτά τα

Τα Σαΐνια

έθιμα είναι παρόμοια με έθιμα άλλων περιοχών.

Θα αναφερθούμε, στη συνέχεια, στα έθιμα της ιδιαίτερης μου πατρίδας του χωριού Κεχρινιά Βάλτου.

Ανήμερα του Λαζάρου. Τα παιδιά, συνήθως, με ένα καλάθι στο χέρι κι ένα δάφνινο στεφάνι(ή στεφάνι από ελιά) πηγαίνουν στα σπίτια πρωί και τραγουδούν το Λάζαρο.

«Πες μας Λάζαρε, τι είδες εις τον Άδη που επήγες; Είδα φόβους, είδα τρόμους, είδα βάσανα, και πόνους δώστε μου λίγο νεράκι να ξεπλύνω το φαρμάκι, της καρδιάς, των χειλέων, και μη με ρωτάτε πλέον...»

Οι οικοδεσπότες τους τους προσφέρουν χρήματα, παλιότερα τους έδιναν αυγά ή ό,τι άλλο έχουν που μπορούν να δώσουν ως δώρο.

Κυριακή των Βαΐων. Όποια από τις γυναίκες παντρεύεται με το νέο έτος, πηγαίνει την Κυριακή των Βαΐων ένα καλάθι δάφνες στην Εκκλησία. Όταν τελειώσει η Λειτουργία, οι εκκλησιαζόμενοι παίρνουν βάγιες (κλωνάρια από δάφνες) και αφού επιστρέψουν στο σπίτι τις βάζουν στο εικόνισμα.

Η Μ. Τεσσαρακοστή και κυρίως η **Μεγάλη Εβδομάδα** είναι περίοδος νηστείας.

Τα τρία πρώτα Ψυχοσάββατα δεν δουλεύουν, γιατί είναι άσχημο για τις ψυχές των πεθαμένων.

«Ανάθεμα που δούλευε τα τρία τα Σάββατα, το πρώτο και το δεύτερο τ' Άγιου Αιθοδώρου».

Τη **Μ. εβδομάδα** οι νοικοκυρές πλένουν τα ρούχα και κάνουν γενική καθαριότητα. Τη **Μεγάλη Πέμπτη** ή το **Μεγάλο Σάββατο** βάφουν κόκκινα αυγά, που θα χρησιμοποιηθούν για το τραπέζι στην Ανάσταση, ημέρα χαράς και ευφροσύνης.

Δεν βάφουν κόκκινα αυγά όσοι πενθούν αγαπημένα τους πρόσωπα.

Τη **Μεγάλη Πέμπτη** γίνονται λειτουργίες και μνημόσυνα για τις ψυχές των πεθαμένων.

Την ίδια μέρα ή το Μ. Σάββατο όσοι από τους χωριανούς μας έχουν γάλα, δίνουν σε αυτούς που δεν έχουν, για να πήξουν γιαούρτι, που συνηθίζεται να προσφέρεται στο Πασχαλινό τραπέζι. Η προσφορά αυτή του γάλατος είναι ένα δείγμα αγάπης και βοήθειας σε αυτούς που δεν το έχουν.

Ανήμερα τη **Μ. Παρασκευή**, ομάδες παιδιών πηγαίνουν στα σπίτια και τραγουδούν τα «πάθη».

«Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα, σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι εβραίοι, οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμμένοι, για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα...».

Τη Μ. Παρασκευή επίσης στολίζουμε τον «επιτάφιο».

Συνήθως, ανύπαντρες κοπέλες μαζεύουν αγριολούλουδα, κρίνα και τριαντάφυλλα, καθώς και άλλα είδη λουλουδιών και στολίζουν «Επιτάφιο». Το βράδυ αρχίζει η ακολουθία του «επιταφίου». Αφού τελειώσουν οι «καταβασιές», οι ψάλτες μαζί με άλλους χωριανούς σχηματίζουν γύρω από τον Επιτάφιο χορωδία που ψάλλει τα εγκώμια.

Στον Επιτάφιο πάνε όλοι οι χωριανοί, ακόμη κι αυτοί που ζουν στην εξοχή, γιατί θεωρούν τη μέρα αυτή, όπως και τη μέρα της Ανάστασης πολύ σημαντική.

Η περιφορά του Επιταφίου γίνεται γύρω από την εκκλησία τρεις φορές και ακολουθούν όλοι όσοι παρακολουθούν την τελετή. Τον Επιτάφιο κρατούν τέσσερα νεαρά παιδιά (αγόρια). Κατά την περιφορά οι καμπάνες χτυπούν συνεχώς, πένθιμα,

Τα Σαΐνια

εκδηλώνοντας έτσι οι πιστοί τη λύπη τους για τα πάθη Του Χριστού.

Το **Μ. Σάββατο** γίνεται λειτουργία που παρακολουθούν πολλοί πιστοί και πολλοί από αυτούς κοινωνούν.

Την ίδια μέρα οι χωριανοί ετοιμάζουν τα αρνιά ή τα κατσίκια, για να τα ψήσουν την άλλη μέρα, την Κυριακή.

Η «**Ανάσταση**» γίνεται στις 12 το βράδυ. Οι καμπάνες χτυπούν χαρμόσυνα. Όλοι οι χωριανοί φορώντας τα πιο γιορτινά τους ρούχα παρακολουθούν την λαμπρή τελετή της Ανάστασης. Αυτοί που απουσιάζουν είναι οι πολύ μεγάλοι στην ηλικία και όσοι έχουν πένθος.

Τα παιδιά κρατάνε στο χέρι μια άσπρη λαμπάδα, που είναι, κυρίως δώρο του νουνού τους. Οι ηλικιωμένοι, άνδρες και γυναίκες, κρατάνε συνήθως κίτρινη λαμπάδα.

Μόλις σβήσουν τα φώτα και «βγει» η Ανάσταση όλοι τρέχουν να πάρουν το «Άγιο Φως» από το παπά που βγαίνει στην ωραία Πύλη ψέλνοντας το «δεύτε λάβετε φως». Όλοι προσπαθούν να πάρουν πρώτοι φως από τον παπά.

Όλοι οι πιστοί και αυτοί ακόμα που είναι μαλωμένοι ανταλλάσσουν θερμές ευχές, χειραψίες και ασπάζονται ο ένας τον άλλο, λέγοντας «Χριστός Α

Επίσης, για να γιορτάσουν πιο πανηγυρικά και πιο λαμπρά το μεγάλο γεγονός της Αναστάσεως, ρίχνουν κροτίδες και βεγγαλικά.

Πρωί-πρωί την **Κυριακή** αρχίζει η διαδικασία του ψησίματος των αρνιών. Είναι το κυριότερο έθιμο που δίνει το στίγμα της μεγάλης αυτής μέρας της Χριστιανοσύνης. Καθώς ψήνονται τα αρνιά, συγγενείς και φίλοι ανταλλάσσουν επισκέψεις λέγοντας «Χρόνια Πολλά» «Χριστός Ανέστη». Πίνουν κάποιο ποτό και παίρνουν κόκκινο αυγό που τους προσφέρει η

οικοδέσποινα. Διασκεδάζουν μαζί και πολλές φορές συντρώνουν στο πασχαλινό τραπέζι.

Την Κυριακή το απόγευμα γίνονται «Αγάπες», η απογευματινή ακολουθία της Ανάστασης. Την παρακολουθούν όσοι δεν μπόρεσαν να πάνε το βράδυ του Σαββάτου στην Ανάσταση.

Το απόγευμα της Κυριακής ανταλλάσσονται επίσημα επισκέψεις μεταξύ συγγενών και φίλων λέγοντας της καθιερωμένες ευχές.

Το βράδυ, μετά το φαγοπότι, ακολουθεί γλέντι και κυρίως στα σπίτια αυτών που εορτάζουν ξεχωριστά την ημέρα αυτή. Ένα γλέντι που διαρκεί μέχρι και τα ξημερώματα.

Το άρθρο αυτό προέρχεται από την τοπική εφημερίδα «**Η φωνή του Βάλτου**» (φύλλο Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2005)

Τσιόλκας Δημήτρης Πίπας Θανάσης

Οι Αποκρές

Όπως τις λέγαμε τότε-κι όπως τις λέμε ακόμα στο χωριό-το γράφουμε, γιατί για εκείνες τις Αποκρές γράφουμε και όχι για τις σημερινές, που, δυστυχώς, όπως συμβαίνει με πολλά πράγματα των καιρών μας, έχουν χάσει το παραδοσιακό τους χρώμα.

Ήταν τότε που η στέρηση ήταν μεγάλη. Χρήματα κυκλοφορούσαν λίγα και ο κόσμος ζούσε με όσα παρήγαγε στο χωριό. Για να φάει κάποιος κρέας, έπρεπε να σφάξει κάποιος, αλλά για να σφάξει αυτός, έπρεπε πρώτα να το 'ντύσει', δηλ. να το προπουλήσει, εξασφαλίζοντας τουλάχιστον μια ανταλλαγή με καλαμπόκι για το φθινόπωρο. Επίσης, για να το πουλήσει, έπρεπε να' ναι

Τα Σαΐνια

παχύ, γιατί ο κόσμος είχε ανάγκη από λίπος.

Έτσι κρέας έτρωγε κανείς στα σίγουρα μόνο τέσσερις φορές το χρόνο: Απουκρές, Χριστούγεννα και Λαμπρή.

Όμως αυτές οι Μεγάλες Απουκρές είχαν μια ιδιαίτερη λαμπρότητα, καθώς σχεδόν σε κάθε σπίτι έρρεαν πλούσια «τα ελέη του Θεού»: κρέας, πίτες, γιαούρτες. Μάλιστα ο ίδιος ‘πλούτος’ χαρακτήριζε και τα ανθρώπινα συναισθήματα, καθώς όποιος είχε πιο πολλά μοίραζε και στη γειτονιά.

Τα μαγαζιά, γεμάτα από κόσμο, αντηχούσαν χαρούμενες φωνές και ευχές για «Καλή Σαρακοστή και καλή Λαμπρή», ενώ τα κεράσματα «έδιναν και έπαιρναν».

Τελευταία πινελιά αυτού του τόσο όμορφου σκηνικού ήταν οι «μασκαράδες». Αυτοί και αν ήταν «χάρμα οφθαλμών». Μεταμφιέσεις που ξεπερνούσαν κάθε φαντασία, πειράγματα βγαλμένα από τον Διονυσιακό οίστρο, κέφι ως τα μεσάνυχτα, στοιχεία μια περασμένης μεν, ξέγνοιαστης εποχής, αλλά ποτέ λησμονημένης.

Πρώτο και κύριο θέμα των μεταμφιέσεων ο γαμπρός και η νύφη, οι παραξενιές της πεθεράς, τα κακώς κείμενα και τα τυχόν ευτράπελα της γαμήλιας τελετής.

Σήμερα, Δυστυχώς η ανάπτυξη επεμβαίνει και σ’ αυτόν τον τομέα καθοριστικά, επιδεικνύοντας σε μας το σκληρό της πρόσωπο. Όλα τα έθιμα θεωρούνται ‘ξεπερασμένα’ και ‘ανίσχυρα’ μπροστά στις νέες μορφές διασκέδασης.

Ωστόσο, ίσως θα πρέπει να αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα, καθώς όλοι μας έχουμε ανάγκη να αναβιώσουμε κάτι από τα παλιά, για

να ξεφύγουμε λίγο από τα τόσα προβλήματα της σύγχρονης πραγματικότητας. Ακριβώς στο σημείο αυτό η παράδοση μόνο μπορεί να μας ταξιδέψει σε δρόμους γνωστούς και ‘περπατημένους’ και να εγγυηθεί τη διασκέδασή μας.

Σημαντική πηγή πληροφοριών αποτέλεσαν άρθρα του συλλεκτικού τεύχους «10 Χρόνια Εμπεισιώτικη Φωνή (1991-2000).

**Γιάγκα Ιωάννα
Σαλμά Αικατερίνη**

ΠΩΣ ΓΙΟΡΤΑΣΑΜΕ ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Την 25η Μαρτίου 1821 ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε στην Αγία Λαύρα τη σημαία της Επανάστασης και όρκισε τους γενναίους προγόνους μας, που είχαν ήδη αποφασίσει ή να λευτερώσουν την Ελλάδα μας ή να πεθάνουν.

Για 400 ολόκληρα χρόνια οι Έλληνες ταπεινώθηκαν, εξευτελίστηκαν και σφάχτηκαν από τους απολίτιστους Τούρκους. Γι’ αυτό, όταν υψώθηκε το τιμημένο λάβαρο της Επανάστασης, ακουγόταν από το σύνθημα «Ελευθερία ή Θάνατος»

Όλοι οι Έλληνες, παρ’ όλες τις στερήσεις και τις κακουχίες, θυσιάστηκαν για το καλό της πατρίδας

και νίκησαν το βάρβαρο κατακτητή και ελευθέρωσαν την αθάνατη Ελλάδα.

Από τότε η 25η Μαρτίου καθιερώθηκε ως εθνική γιορτή.

Κάθε χρόνο τη γιορτή αυτή τη γιορτάζουμε με παρελάσεις και σημαιοστολισμούς.

Στο σχολείο μας κάναμε και φέτος όπως κάθε χρόνο, μια μεγαλοπρεπή γιορτή, προκειμένου να τιμήσουμε τους ήρωές μας.

Από την παραμονή ήδη της μεγάλης αυτής γιορτής το σχολείο ήταν γεμάτο με σημαίες και εικόνες ηρώων. Όταν άρχισε η γιορτή, στην αρχή μερικοί μαθητές απήγγειλαν ποιήματα.

Η χορωδία τραγούδησε μερικά τραγούδια. Ενώ προς το τέλος της γιορτής παρουσιάστηκε ένα πατριωτικό θεατρικό έργο από τους μαθητές της Β' και Α' Λυκείου.

Ανήμερα της 25ης Μαρτίου πήγαμε στην εκκλησία του Αγ. Δημητρίου στον Εμπεσό. Μετά την δοξολογία, πήγαμε όλοι μαζί στο ηρώο, όπου καταθέσαμε στεφάνια. Κατόπιν ακολούθησαν χοροί από τους μαθητές. Στο τέλος μπήκαμε όλοι στις γραμμές και παρελάσαμε στους δρόμους του Εμπεσού.

Πλεξίδα Βασιλική Παπαθωμά Παναγιώτα

ΤΟΠΙΚΕΣ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΓΙΑ ΖΩΑ

Οι κάτοικοι της Ακαρνανίας και της κοντινής Ευρυτανίας, ζούσαν πολύ κοντά στη φύση, γι' αυτό έχουν συνδεθεί με αυτή. Βλέπουμε να πιστεύουν σε προλήψεις που έχουν σχέση με τα ζώα και τα πουλιά.

- ❖ Την κουκουβάγια την θεωρούσαν γρουσουζικό πουλί κι όταν έκραζε στο

ακροκέραμα της σκεπής ήταν προάγγελος κακού. Όταν πρωτοάκουγες την Άνοιξη τον κούκο νηστικός υπήρχε η δοξασία ότι θα σου έφερνε μεγάλο κακό, ακόμα και θάνατο.

- ❖ Για τον γκιώνη, το νυχτοπούλι πίστευαν στην Ακαρνανία ότι κάποτε ήταν άνθρωπος. Είχε λέει και έναν αδερφό που ζούσαν πολύ αγαπημένα φυλάγοντας τα κοπάδια ενός πλούσιου τσέλιγκα. Ήταν ο Δήμος και ο Αντώνης. Κάποια φορά όμως ο Αντώνης γύρισε με το κοπάδι και του έλειπαν δύο αρνάδες. Τα δύο παιδιά λογομάχησαν για τα χαμένα ζώα και πάνω στο θυμό του ο Δήμος σκότωσε τον αδερφό του Αντώνη. Οι αρνάδες όμως ξαναγύρισαν στο κοπάδι κι ο Δήμος λυπήθηκε τόσο, μετάνιωσε για την πράξη του και παρακάλεσε το θεό και τον έκανε πουλί. Από τότε κάθε βράδυ κλαρώνει σε δέντρο και φωνάζει το σκοτωμένο αδερφό του Γκιώνη.
- ❖ Το όμορφο πουλί κυριαρίνα ήταν, λέει, κάποτε βασιλοπούλα και στον τόπο μας είναι γνωστή ως Χρυσοφεγγαρούλα. Ένα παραμύθι πάνω από εκατό χρονών αφού εγώ το έμαθα απ' τη μητέρα μου κι εκείνη απ' τη δική της μητέρα και πάει ακόμα παραπίσω. Τη Χρυσοφεγγαρούλα, λέει, τη ζήλευαν οι αδελφές της η Μήλω και η Ρόιδο γιατί ο μαγικός καθρέφτης τους έλεγε ότι ήταν ομορφότερη απ' αυτές. Κάποια μέρα, η Μήλω, πήγε στο παλάτι του βασιλιά και της Χρυσοφεγγαρούλας, που την είχε παντρευτεί για να χαρίσει δώρα στο νεογέννητο

της αδελφής της και όταν της χάιδεψε τα όμορφα μαλλιά της κάρφωσε στα μαλλιά της μια μαγική καρφίτσα και η Χρυσοφεγγαρούλα έγινε ξαφνικά πουλί καρδερίνα και πέταξε στο περιβόλι του παλατιού. Τη θέση της μητέρας του μωρού πήρε η Μήλω , αφού φόρεσε τα χρυσοκέντητα ρούχα της. Το πουλί πάνω στα κλαδιά των δένδρων του περιβολιού, όλη μέρα κελαηδούσε κι έλεγε στον περιβολά :

Περιβολά περιβολά
Σύρε να πεις στο βασιλιά
Να λύσει δέσει το παιδί
Να το ποτίσει γάλα κι αυτή
Η μάνα π'το κρατεί
Πολύ κακό να τσ'έρθει

Ο περιβολάς καμώθηκε πως δεν άκουγε και έλεγε το πουλάκι να κατεβεί στο παρακάτω κλαδί και όλο κατέβαινε ώσπου το έδωσε στο βασιλιά. Καθώς ο βασιλιάς χάιδευε το όμορφο πουλί, βρήκε στο κεφάλι του μέσα από τα φτερά τη μαγική καρφίτσα, την τράβηξε και το πουλί ξανάγινε η βασιλοπούλα η Χρυσοφεγγαρούλα. Κι ήρθε μετά και η τιμωρία της κακής αδερφής που γκρεμίστηκε σε ένα φαράγγι.

- ❖ Η καλιακούδα συνηθίζει να κάθεται στις ράχες των προβάτων στα μαλακά μαλλιά, γιατί κάποτε έκλεψε από τα άλλα πουλιά από ένα φτερό έγινε όμορφη και εντυπωσιακή κι έτσι ανέβηκε στο θρόνο των πουλιών. Τα πουλιά το αντιλήφθηκαν και την κατέβασαν από το θρόνο ντροπιασμένη. Από τότε κάθεται στα μαλακά μαλλιά των προβάτων θεωρώντας τα για πούπουλα του χαμένου θρόνου της.
- ❖ Για την νυφίτσα ο μύθος μας λέει ότι κάποτε ήταν μια κόρη που ετοιμαζόταν να παντρευτεί. Όμως η αδερφή της έκλεψε όλα τα προικιά της που με κόπο είχε υφάνει και είχε πλέξει. Η κόρη έμενε με αδειανά χέρια. Από την πίκρα της μεταμορφώθηκε σε ζωάκι που όλο τρέχει να βρει τα προικιά της. Γι' αυτό και ο μύθος την ονομάζει νύφη –νυφίτσα . Καμιά φορά χώνεται μέσα στα βλάχικα κονάκια και τρέχει στους γίκους για να βρει τα χαμένα προικιά της.
- ❖ Τα όρνια (γύπες) ήταν πρόβατα κάποτε , αλλά όταν πέρασε , λέει , ο Άγιος Αθανάσιος απ' τα βλάχικα κονάκια , οι βλάχοι δεν του έδωσαν γάλα , τότε ο τσοπάνηδες έμειναν μα τις αγκλίτσες στο χέρι.
- ❖ Η ελαφίνα το περήφανο ζώο των Ελληνικών βουνών , που όλο τα απόσκια τριγυρνάει τ' απόζερβα αγναντεύει ήταν λέει κάποτε η ίδια η Ελλάδα μας, και όταν έπεσε η Πόλη και οι Τούρκοι αφάνισαν τα παιδιά της αυτή μεταμορφώθηκε σε ζώο ,σε Ελαφίνα ‘κι όθ' εύρει γάργαρο νερό θολώνει το και πίνει’.
- ❖ Η αρκούδα ήταν κάποτε κι αυτή γυναίκα που τη βασάνιζε πολύ η πεθερά της , αφού ακόμα την υποχρέωνε να πλένει τα μαύρα μαλλιά απ' τις μαύρες προβατίνες μέχρι να γίνουν άσπρα . Για να αποφύγει τα βασανιστήρια παρακάλεσε το Θεό και τη μεταμόρφωσε σε αρκούδα .
- ❖ Το ζαρκάδι είναι ταχύτατο και δυνατό ζώο, αφού πολλές φορές νικά ακόμα και το λύκο. Ένα δημοτικό τραγούδι μας λέει: *Ποιος είν' άξιος και γλήγορος να τρέξει σα ζαρκάδι*

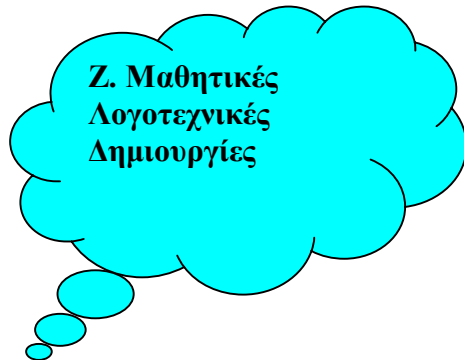
τριών μερών περπάτημα τρείς ώρες να το κάμει; Τα ζαρκάδια έχουν νοστιμότατο κρέας και ιστορικές πηγές μας Λένε ότι ο καλοφαγάς Ρωμαίος Αυτοκράτορας Λούκουλλος (Λουκούλλεια γεύματα) έστειλε προμηθευόταν ζαρκάδια και αρνιά από το ορεινό Βάλτο γιατί φημίζονταν για τη νοστιμιά τους. Εδώ θα ομολογήσω το αμάρτημα μου ότι το πρώτο μου γεύμα ως Αρραβωνιασμένη στον ορεινό Βάλτο που βρέθηκα , ήταν από ζαρκάδι που συγγενικό μου πρόσωπο είχε κυνηγήσει και πρέπει να το θυμάται!(Ήταν απαγορευμένο κυνήγι.)

- ❖ Οι δαίμονες, οι βρυκόλακες , οι Νεράιδες, οι δράκοι, οι μάγισσες, τα ξωτικά τα αερικά, οι καλικάτζαροι και τα παγανά τα Χριστούγεννα, ώσπου να περάσει ο παπάς την ημέρα του Σταυρού να τα διώξει με την αγιαστούρα του και με την βρεχτούρα του (Δρύμες ημέρες από τις 25 Δεκεμβρίου ως τις 6 Ιανουάριος) όλα αυτά τα υπερκόσμια και υποκόσμια φαντάσματα τα τοποθετούσε ο λαός να κατοικούν σε ερειπωμένα χαλάσματα, σε ρεματιές, σε ερημικά φαράγγια και ειδικά τις νεράιδες (ως θεότητες του νερού) σε βρύσες και σε ποτάμια να λούζονται, να χτενίζονται και να συνιαρίζονται αλλά και να κοιμούνται μέσα σε δροσερές σπηλιές. Οι μύθοι είναι πανάρχαιοι, είναι οι πρώτη(κατά τους ερευνητές) μορφή του προφορικού λόγου, είναι το πρώτο βήμα στο χώρο της διανόησης και ανήκει στο χώρο της φαντασίας. Σαν πρώτους μυθοποιούς και μυθογράφους βρίσκουμε τον

ΗΣίοδο, τον Αρχίλογο, τον Σιμωνίδη και σε πρώτη θέση φυσικά τον Αίσωπο από Φρυγία, που παρ' ότι προχωρούμε για τα 3,000 χρόνια από τη μυθολογία του, συνεχίζουν οι Αισώπειοι μύθοι με τον αλληγορικό, ηθογραφικό και διηγηματικό τους τρόπο να ψυχαγωγούν και να διδάσκουν όλη την ανθρωπότητα. Από τους νεότερους μυθοποιούς ξεχωρίζουμε τον Λαφονταίη και τον φλοριάν.

Μακρή Αλεξάνδρα
Αΰφαντή Ειρήνη
Κουτσοδήμος Δημήτρης

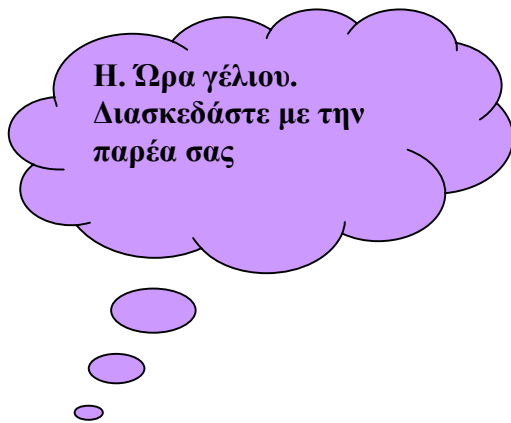
Ο Καλεσμένος της έφυγε

Το καρτερούσε με χαρά
Χαρά να της δώσει.
Ο καλεσμένος της έλεγε θα έρθει.
Τη νύχτα εκείνη τη ζωή της περίμενε,
Ήρθε σαν το μαργαριτάρι
Που το κύμα έφερε στην ακρογιαλιά.
Ημέρα όμως το πήρε πίσω,
Όπως η παλίρροια γυρίζει για να
Πάει στα βάθη της θάλασσας.
Και εκείνη που πίστευε πως θα έρθει
η ελπίδα στη δυστυχία της
η δύναμη στην αδυναμία της
το φως στο σκοτάδι της ζωής της.
Που να 'ξερε ότι ο ερχομός του

Που θα φώτιζε την καρδιά της
Η φυγή του θα σκότωνε την ψυχή της

Ανθρωποι τώρα πια
τρέχουν δίπλα της
εκείνη : τους κοιτά
φύγετε φριχτά φαντάσματα
ακόμα και νεκρή
τώρα πια με κυνηγάτε.
Σας τα έδωσα όλα.
Γιατί παιδί μου μ' άφησες
Εγώ σε καρτερούσα με χαρά
Χαρά να μου δώσεις.

GUTY

Ανέκδοτα

Όταν ο Θεός δημιούργησε τα έθνη,
έδωσε στο κάθε έθνος από δύο αρετές.
Έτσι έκανε του Αμερικανούς
τακτικούς και νομοταγείς, τους
Γερμανούς αποφασιστικούς και
μελετηρούς, τους Ιάπωνες εργατικούς
και υπομονετικούς, και ούτω καθεξής.
Για τους Έλληνες είπε « θα είναι
έξυπνοι, τίμιοι και θα δουλεύουν στο
δημόσιο». Όταν τελείωσε τη
δημιουργία του κόσμου, τον πλησίασε
ο αρχάγγελος Γαβριήλ και του είπε:

-Κύριε, έδωσες σε όλα τα έθνη από
δύο αρετές, αλλά στους Έλληνες
έδωσες τρεις. Αυτό θα τους κάνει πολύ
ισχυρούς και θα διαταράξει τις

ισορροπίες πάνω στη γη.
-Έχεις δίκιο Γαβριήλ, είτε ο Κύριος.
Στάθηκα απρόσεκτος και αυτή η
απροσεξία μου θα κάνει τους Έλληνες
να κυριαρχήσουν σε όλο τον κόσμο.
Κάτι πρέπει να κάνω αλλά δεν μπορώ
να ανακαλέσω τις αρετές που τους
έδωσα. Έτσι άρχισε ο Θεός να ψάχνει
να βρει μια λύση.
-Το βρήκα! Είπε ξαφνικά. Θα
παραμείνουν οι τρεις αρετές, αλλά
κάθε Έλληνας θα μπορεί να κάνει
χρήση μόνο των δύο.

Κι έτσι έγινε:

Αν ένας Έλληνας είναι τίμιος και
δουλεύει στο Δημόσιο, δεν είναι
έξυπνος.

Αν είναι έξυπνος και δουλεύει στο
Δημόσιο, δεν είναι τίμιος.

Αν είναι έξυπνος και τίμιος, δεν
δουλεύει στο δημόσιο.

Ήταν δυο έλληνες, δυο ιταλοί και δυο
γερμανοί και ήταν φυλακισμένοι.
Ο φύλακας τους ανακοίνωσε πως θα
πάρουν μέρος σε ένα διαγωνισμό με
ανέκδοτα και για να ελευθερωθούν θα
πρέπει να γελάσει όλο το κοινό.
Πάνε πρώτοι οι ιταλοί, λένε ένα
ανέκδοτο και γέλασαν μόνο οι
τριάντα από τους εκατό ακροατές. Και
οι φύλακες τους σκότωσαν.

Το ίδιο συνέβη και με τους γερμανούς.
Πάνε τελευταίοι οι έλληνες, λένε το
ανέκδοτο και γέλασαν όλοι εκτός από
δυο πόντιους. Και έτσι σκότωσαν και
τους έλληνες.

-Ύστερα οι δυο πόντιοι άρχισαν να
γελούν και οι φύλακες τους ρωτούν;;;
Γιατί γελάτε τώρα;;;

-Και οι πόντιοι: "Γιατί τώρα το
καταλάβαμε"!!!

...ας, επίσης ανάδρομο. Το «κέφι» συνεχίζεται με τον Κρόνο, ευθύδρομο πλέον, ευτυχώς! Όπως καταλάβετε, ο Απρίλιος θα είναι γεμάτος γεγονότα, που, σαν στόχο θα έχουν να σας κινητοποιήσουν προς τα εκεί που λέει: «παίρνω την δύναμη στα χέρια μου και σταματάω να περιμένω τις αποφάσεις των άλλων». Για να επιτευχθεί αυτό, χρειάζεται να εστιάσετε, σοβαρά πλέον, στο κομμάτι εκείνο της ευθύνης που δεν πήρατε, κυρίως απέναντι στον εαυτό σας και τους στόχους σας.

Καθηγητής: "Γείτε μου ένα έργο του Πλούταρχου..."
Μαθητής: "Κύριε! Κύριε.. Το Αχ! κορίτσι μου!!!!!!!"

Ένας κύκλος κλείνει οριστικά για εσάς τον Απρίλιο, με την έκλειψη Σελήνης στο απέναντί σας ζώδιο του Σκορπιού. Ό,τι είναι ομιχλώδες, μπερδεμένο και σας απομυζά, είναι η ώρα να φύγει οριστικά από τη ζωή σας, αν θέλετε να δείτε και σεις επιτέλους άσπρη μέρα! Έστω κι αν αυτό που πρέπει να απομακρύνετε είναι ένα χαστικό, γεμάτο εξαρτήσεις κομμάτι του εαυτού σας. Η Αφροδίτη στο ζώδιό σας και ο Αρης από τον Υδροχόο, σας δίνουν τις ευκαιρίες, αλλά και τα απαραίτητα «γκάζια», ώστε να δραστηριοποιηθείτε αποτελεσματικά σε κάθε τομέα της ζωής σας. Κάντε το με μέτρο, και μην επιτρέψετε στο θυμό σας σε καμία περίπτωση να σας υπονομεύσει.

Πίπας Θανάσης

Ο μήνας ξεκινά με την έκλειψη Ηλίου. Χρονιά πολλά! Αρκετή «αστρολογική κίνηση» σας επιφυλάσσει ο Απρίλιος. Ο μήνας ξεκινά με την έκλειψη Ηλίου, συνεχίζεται με τον Ερμή, και μάλιστα ανάδρομο, αλλά και το Δία απέναντί

Φροντίστε το κάθε σας βήμα. Το ότι έχετε δίκιο και μάλιστα σας πνίγει κιόλας, δεν είναι λόγος να κάνετε τον κόσμο ανάστατο, απλά και μόνο για να εκτονωθείτε για άλλη μια φορά και μετά να γεμίσετε ένοχες. Τον

Τα Σαΐνια

Απρίλιο, φροντίστε το κάθε σας βήμα να οδηγεί στο επόμενο με μέθοδο και πειθαρχία, διότι τα όρια στενεύουν κι αυτό το πίσω μπρος, το είδατε και μόνοι σας, δεν αποδίδει. Όσο και αν σας πιέζει το ότι πρέπει να αφήσετε κάποιους πίσω σας, καλό είναι τώρα να το κάνετε. Ο Αρης, πολύ θετικός προς τις επιδιώξεις σας, σας ωθεί σε συζητήσεις και διεκδικήσεις, οι οποίες άμεσα θα σας αποδώσουν καρπούς.

Ελαφρώστε το κλίμα
Μήνας διευθετήσεων για σας ο Απρίλιος. Ο Κρόνος συνεχίζει να σας ζητά να κινηθείτε με μέτρο και πειθαρχία σε κάθε τομέα της ζωής σας. Το μάθημά του για σας είναι η ουσιαστική ανάληψη των ευθυνών και το πέρασμα στην πραγματική ενηλικίωση. Ό,τι αισθάνεστε ότι έκλεισε τον κύκλο του και δεν σας εξελίσσει πια, αφήστε το να πάει στο καλό, έστω και αν αυτός είναι ο μέχρι τώρα τρόπος σκέψης σας. Ελαφρώστε το κλίμα εκεί που πρέπει, αφήστε τις δραματοποιήσεις και αναλογιστείτε πλέον σοβαρά τι από ό,τι διατηρείτε με τόσο κόπο, είναι επιλογή σας και τι είναι επιλογή του φόβου, της ανασφάλειας και των εξαρτήσεών σας!

Προχωρήστε λοιπόν σε ξεκαθαρίσματα!
Αυτό τον μήνα εστιάστε, με σύμμαχους τον Αρη, τον Ερμή και την Αφροδίτη, στο πως θα απομακρύνετε από τη ζωή σας κάθε τι ομιχλώδες και μη ρεαλιστικό, το οποίο συντηρείτε με προσευχές και τάματα! Οι ανατροπές των προηγούμενων χρόνων και η πίεση

που δεχτήκατε σε υπερβολικές ποσότητες, σας έχουν κουράσει τόσο, που σας είναι δύσκολο να κάνετε σωστή αξιολόγηση των καταστάσεων. Με αποτέλεσμα, σωρεία διαστρεβλώσεων και χαοτικών καταστάσεων να έχουν απλωθεί με χάρη στη ζωή σας. Όσο όμως αναβάλετε την τακτοποίηση και τη διαχείρισή τους, τόσο αυτές γιγαντώνονται. Προχωρήστε λοιπόν σε ξεκαθαρίσματα!

Επανεξετάστε πεποιθήσεις χρόνων. Έντονες ανακατατάξεις σε ημερησία διάταξη, θα σας ωθήσουν να αλλάξετε ό,τι λειτουργούσε πιεστικά.
Επανεξετάστε πεποιθήσεις χρόνων και σκεφτείτε επιτέλους πως, εκτός από το θυμό και την λογική, ήρθε η ώρα να προσεγγίσετε και έναν άλλο δρόμο, αυτόν της αγάπης προς τον εαυτό σας. Η Αφροδίτη άλλωστε, από το φιλικό σας ζώδιο του Ταύρου, αυτό το μήνα σας ωθεί προς τα εκεί. Δώστε χώρο στις δικές σας ανάγκες και σταματήστε να αναλώνεστε σε ανάγκες τρίτων. Όσο συνεχίζετε να διατηρείτε σχέσεις και συνεργασίες που σας απομυζούν, τίποτα δεν θα αλλάξει!

Ο εαυτός σας, σας χρειάζεται.
Κρατήστε τις ισορροπίες αυτό τον μήνα, μιας και η έκλειψη Ήλιου και ο Ερμής ανάδρομος απέναντί σας, ίσως δοκιμάσουν αρκετές φορές τις αντοχές σας. Πάντως, μη σταματήσετε να διεκδικείτε αυτό που σας ανήκει, απλά κάντε το χωρίς να φθείρεστε. Ο εαυτός σας, σας χρειάζεται ολόκληρους αυτή την περίοδο. Οι διαρροές παντός

Τα Σαΐνια

τύπου, μόνο τον αποδυναμώνουν. Η Αφροδίτη και ο Αρης από τον Υδροχόο, είναι στο πλευρό σας και η νίκη με το Δία στο ζώδιό σας είναι εξασφαλισμένη. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να αποφύγετε τους σκοπέλους, με καλή οργάνωση και ωριμότητα.

Η έκλειψη Σελήνης στο ζώδιό σας. Αυτό τον μήνα η υπομονή σας ίσως φτάσει αρκετές φορές να αγγίζει τα όριά της. Η έκλειψη Σελήνης στο ζώδιό σας και ο Αρης από τον Υδροχόο σας λένε ξεκάθαρα πως μόνο ό,τι είναι υγιές και ισορροπημένο μπορεί να λειτουργήσει ομαλά στη ζωή σας. Χρησιμοποιήστε την εύνοια της Αφροδίτης απέναντί σας και κλείστε ομαλά τους κύκλους σε κάθε τομέα της ζωής σας. Τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει, επειδή απλά το εύχεστε. Έχετε και το ένστικτο και την εμπειρία πλέον να χειριστείτε αποτελεσματικά ό,τι και αν προκύψει.

Αφήστε την αναβλητικότητα κατά μέρος. Ο Απρίλιος θα είναι δραστήριος και γεμάτος γεγονότα. Στόχος τους θα είναι να σας ωθήσουν στη άμεση αντιμετώπιση των καταστάσεων που σας πιέζουν εδώ και καιρό, χωρίς να επιλύονται. Όλα φαίνεται να παίρνουν πλέον τον δρόμο τους. Αφήστε λοιπόν την αναβλητικότητα κατά μέρος και αξιοποιήστε τις ευκαιρίες που θα σας δοθούν. Αλλωστε, αρκετοί είναι αυτοί που θα θελήσουν να σας στηρίξουν. Κάποιες αναβολές και καθυστερήσεις, που θα παρουσιαστούν κατά

διαστήματα, δεν πρέπει να σας αγχώσουν, μιας και είναι παροδικές.

Μην αφήνετε την ανασφάλειά σας να διογκώνει τα γεγονότα, κάνοντάς τα να φαίνονται ανυπέβλητα. Η πίεση που θα σας ασκηθεί τον Απρίλιο είναι ανάλογη της δικής σας αντίστασης για αλλαγές σε κάθε τομέα. Τόσα καινούργια πράγματα περιμένουν την έγκρισή σας για να έρθουν στην ζωή σας, και εσείς τους έχετε κλείσει κάθε πέρασμα. Κάντε χώρο λοιπόν για αυτά, αφήνοντας πίσω ό,τι σας κρατάει στάσιμους. Ακόμα και αν αυτό είναι ένα μέρος του εαυτού σας. Αυτό που βρίσκει ασφάλεια στην συρρίκνωσή σας και αρνείται να εξελιχθεί.

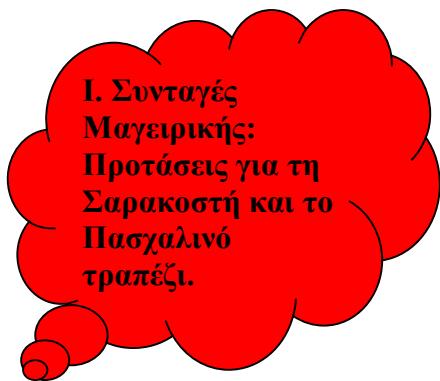
Ρίξτε το βάρος στην κατανόηση. Με μια αγωνιστική διάθεση έρχεται ο Απρίλιος, με την έκλειψη Σελήνης και τον Αρη φουριόζο στο ζώδιό σας. Συσσωρευμένη ένταση μηνών, περιμένει ένα απλό νεύμα σας, και είναι έτοιμη να απλωθεί παντού. Μην αφήσετε την δυσλειτουργική συμπεριφορά, τη δική σας ή των γύρω σας, να σας οδηγήσει σε donkitchovικούς ανεμόμυλους για ακόμα μία φορά. Το μόνο που θα καταφέρετε, είναι να απολογείστε για τα ατοπήματά σας. Ρίξτε το βάρος στην κατανόηση των όσων συμβαίνουν. Είναι η πιο ασφαλής πόρτα για να βγείτε στο φως, μια για πάντα.

Πάρτε απόσταση από τα γεγονότα και δείτε.

Τον Απρίλιο, καιρός είναι πια να σταματήσετε να απειλείτε τους πάντες με την αποχώρησή σας. Αν το αισθάνεστε, απλώς κάντε το επιτέλους πράξη! Οι χαοτικές σχέσεις που έχετε δημιουργήσει με τόση προσπάθεια, απέδειξαν ότι δε σας οδηγούν πλέον πουθενά. Πάρτε απόσταση από τα γεγονότα και δείτε πόσο σκληρά αγωνιστήκατε και εσείς για όλο αυτό το μπέρδεμα που χρεώνετε τόσο εύκολα στους άλλους. Οι υπερβολές και ο στρουθοκαμηλισμός, το μόνο που πετυχαίνουν είναι να σας αποπροσανατολίζουν ακόμα περισσότερο.

Αϋφαντή Ειρήνη Κουσιορή Μαρίνα

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΤΣΟΥΡΕΚΑΚΙΑ

Υλικά

- 1 κουταλιά μαγιά σε σκόνη
- 1 κουταλιά μαστίχα
- 1 κουταλιά αλάτι
- 3 1/2 κούπες αλεύρι δυνατό

- 3/4 κούπας ζάχαρη
- ζύσμα από ένα πορτοκάλι
- 2 κουταλιές κονιάκ
- 2 αυγά
- 1/2 κούπα βούτυρο λιωμένο
- 1/4 κούπα γάλα χλιαρό
- σουσάμι
- 1 κρόκο αυγού

Για το πασπάλισμα

- 1 κούπα αμύγδαλα χοντροκομμένα
- 1/4 κούπας ζάχαρη
- 1 κουταλιά κανέλλα

Εκτέλεση

Σ' ένα μπολ, ανακατεύουμε το αλεύρι, τη μαγιά, τη μαστίχα και το αλάτι. Τα βάζουμε στο μίξερ και προσθέτουμε τη ζάχαρη, το πορτοκάλι, το κονιάκ, τα αυγά, το βούτυρο και το γάλα και ζυμώνουμε. Προσθέτουμε λίγο ακόμα αλεύρι, αν χρειαστεί.

Χτυπάμε για 7'. Μόλις ετοιμαστεί η ζύμη, τη σκεπάζουμε για 1 ώρα. Σ' ένα μπολ, ανακατεύουμε τα αμύγδαλα, τη ζάχαρη και την κανέλλα.

Αλευρώνουμε την επιφάνεια της ζύμης και την ανοίγουμε παραλληλόγραμμα. Με το πινέλο μας, αλείφουμε το φύλλο που ανοίξαμε, με λίγο βούτυρο. Πασπαλίζουμε από πάνω με το μίγμα της κανέλλας με τη ζάχαρη και τα αμύγδαλα και τυλίγουμε το φύλλο απαλά σε ρολό.

Κόβουμε το ρολό στα τρία, με ένα μαχαίρι. Τοποθετούμε τα τρία κομμάτια σε ταψί, απομακρυσμένα το ένα από το άλλο. Τα αλείφουμε με τον κρόκο, αφού πρώτα τα αφήσουμε για λίγο να φουσκώσουν. Πασπαλίζουμε με σουσάμι και ψήνουμε για 15'-20' στους 180 βαθμούς Κελσίου.

Τα Σαΐνια

ΜΙΛΦΕΪΓ

Υλικά

1 κουτί φύλλο σφολιάτα

ΚΡΕΜΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

2 2/3 κούπες γάλα

1/3 κούπας ζάχαρη

4 κρόκους

3 βανίλιες

7 κουταλιές κορν φλάουρ
βούτυρο αγελάδας

ΣΑΝΤΙΓΥ

2 κούπες κρέμα γάλακτος

1/4 κούπας ζάχαρη άχνη

βανίλια

Εκτέλεση

Για την κρέμα ζαχαροπλαστικής βάζουμε το περισσότερο γάλα μαζί με τις βανίλιες και τη ζάχαρη να βράσουν.

Ρίχνουμε το κορν φλάουρ στο υπόλοιπο γάλα, για να διαλυθεί και στη συνέχεια τα ρίχνουμε όλα στο βραστό γάλα μέχρι να πήξουν.

Χτυπάμε τους κρόκους, ρίχνουμε μέσα λίγη από την κρέμα και ανακατεύουμε.

Στη συνέχεια ρίχνουμε όλο το μίγμα στο βραστό γάλα. Αδειάζουμε σε μπολ και βάζουμε μεμβράνη στην επιφάνεια της κρέμας, για να μην πιάσει κρούστα.

Για τη σαντιγύ χτυπάμε την κρέμα γάλακτος, την άχνη ζάχαρη και τη βανίλια. Παίρνουμε το 1/3 της σαντιγής και το αναμιγνύουμε με την κρέμα.

Για το φύλλο παίρνουμε 1 κουτί σφολιάτα, την ανοίγουμε και τη χωρίζουμε στα 4.

Βουτυρώνουμε και αναποδογυρίζουμε στο ταψί κάθε κομμάτι. Με ένα πιρούνι, κάνουμε τρύπες σε κάθε κομμάτι, για να φουσκώσει.

Το βάζουμε να ψηθεί στους 220 βαθμούς Κελσίου για 10' στην αρχή και μετά το κατεβάζουμε σε θερμοκρασία 150 βαθμούς Κελσίου και ψήνουμε για άλλα 35'-40'.

Τοποθετούμε ένα φύλλο στην πιατέλα, γεμίζουμε με κρέμα ένα κορνέ και βάζουμε κρέμα στο φύλλο.

Ύστερα τοποθετούμε το άλλο φύλλο και βάζουμε κρέμα και σε αυτό.

Επάνω από τα δύο φύλλα, βάζουμε σαντιγύ με το κορνέ και ρίχνουμε από πάνω αμύγδαλο καβουρντισμένο. Βάζουμε το γλυκό για λίγη ώρα στο ψυγείο, ώσπου να σφίξει.

ΧΤΑΠΟΔΙ ΜΕ ΦΑΚΕΣ ΚΑΙ ΧΟΡΤΑ

Υλικά

1 χταπόδι (2 κιλά περίπου)

2 κουταλιές ξίδι

1/2 κούπας λευκό ξηρό κρασί

Τα Σαΐνια

200 γρ. φακές χοντρές
2 μέτρια κρεμμύδια σε φέτες
1/2 κιλού διάφορα χόρτα (σπανάκι, σέσκουλα, καυκαλήθρες)
4 μέτριες ντομάτες σε κύβους
1 κόκκινη πιπεριά σε κομματάκια
1/2 κούπας ψιλοκομμένα φρέσκα κρεμμυδάκια
1 κουταλιά ρίγανη
2 σκελίδες σκόρδο σε δοντάκια
1 φύλλο δάφνης
1 κούπα λάδι
αλάτι και φρεσκοτριμμένο πιπέρι

Ατομα: 6

Χρόνος προετοιμασίας: 1 ώρα

Χρόνος ψησίματος: 45'

Εκτέλεση

Πλένουμε καλά το χταπόδι και βράζουμε το σε νερό που να το σκεπάζει με το ξίδι και το κρασί, 1 ώρα περίπου ή ώσπου να μαλακώσει.

Σε μια άλλη κατσαρόλα βράζουμε τις φακές μαζί με τα κρεμμύδια σε 2 κούπες νερό, 30' περίπου.

Στραγγίζουμε το χταπόδι, κόβουμε το σε κομμάτια κι αραδιάζουμε τα σ' ένα πήλινο σκεύος ή πυρέξ.

Προσθέτουμε τις φακές μαζί με το ζουμί που έβρασαν, καθώς επίσης τα χόρτα, πλυμένα και κομμένα σε χοντρά κομμάτια.

Προσθέτουμε όλα τα υπόλοιπα υλικά κι ανακατεύουμε καλά. Καλύπτουμε το γκιουβέτσι με αλουμινόχαρτο και ψήστε το φαγητό στο φούρνο, σε θερμοκρασία 200 βαθμούς Κελσίου, για 45' περίπου ή ώσπου να μείνει με το λάδι του. Σερβίρουμε το πιάτο μας τζεστό.

Η συνταγή περιλαμβάνεται στο βιβλιαράκι "20+2 βραβευμένες παραδοσιακές συνταγές".

**Τουρλίδα Λαμπρινή
Τουρλίδα Χριστίνα**

**ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ**

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

ΟΜΑΔΕΣ	ΓΚΟΛ	ΒΑΘΜΟΙ
ΜΥΤΙΚΑΣ	39-18	54
ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ	45-31	48
ΕΜΠΕΣΣΟΣ	37-25	47
ΑΣΤΑΚΟΣ	43-32	43
ΛΕΠΕΝΟΥ	38-32	42
ΑΜΦΙΛΟΧΟΣ	37-32	41
ΠΛΑΓΙΑ	52-48	36
ΚΑΤΟΥΝΑ	38-41	33
ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΙ	29-46	33
ΣΠΟΛΑΪΤΑ	58-53	33
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ	35-47	32
ΘΥΡΙΟ	30-34	32
ΠΑΛΑΙΡΟΣ	25-28	32
ΜΑΛΙΕΣΑΔΑ	ΑΠΟΧΩΡΗΣΕ	

Ο ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ ΕΜΠΕΣΟΥ,
ΤΕΛΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΦΕΤΟΣ,
ΤΕΡΜΑΤΙΣΕ ΣΤΗΝ 3^η ΘΕΣΗ ΤΟΥ
ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΑ. ΣΤΗΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΙΧΕ
ΤΗΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ
ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ ΤΗΝ 2^η ΘΕΣΗ ΠΟΥ
ΘΑ ΤΟΝ ΟΔΗΓΟΥΣΕ ΣΕ ΑΓΩΝΕΣ
ΜΠΑΡΑΖ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ
ΣΤΗΝ Α ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

**ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 5
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ:**

ΠΛΑΓΙΑ-ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ
ΕΜΠΕΣΟΥ:1-2
ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ ΕΜΠΕΣΟΥ-
ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟ:2-2
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ-ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ
ΕΜΠΕΣΟΥ:6-4
ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ ΕΜΠΕΣΟΥ-
ΠΑΛΑΙΡΟΣ:1-0
ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ ΕΜΠΕΣΟΥ-
ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ:1-

**Τρυφέρης Κώστας
Χαντζάρας Γιώργος**

Συντάκτες του περιοδικού *Τα Σαΐνια*

Για την έκδοση αυτού του διμηνιαίου περιοδικού συνεργάστηκαν οι παρακάτω μαθητές της Β΄ Λυκείου του Ενιαίου Λυκείου Εμπεσού:

- Τίτλος περιοδικού: Ζούμπου Δήμητρα
- Παρουσίαση και κριτική του *Λάθους* του Αντώνη Σαμαράκη: Ζούμπου Δήμητρα
- Επιμέλεια του επιστημονικού θέματος για το «Τρίγωνο των Βερμούδων»: Πλεξίδης Γιώργος, Μιμηγιάννη Αφροδίτη
- «Θεόφιλος, ο 'Σωματοφύλακας' της ελληνικής λαϊκής παράδοσης»: Μέρκου Ρωξάνη, Πλάτανου Καλλιόπη, Μπαρμπάκης Νίκος
- «Ο Άγιος Ανδρέας ο εν Καλάναις»: Δημοβασίλη Ευτυχία
- «Τα έθιμα του Πάσχα»: Τσιόλκας Δημήτρης Πίπας Θανάσης,
- «Απουκρές»: Γιάγκα Ιωάννα, Σαλμά Αικατερίνη
- «Χρονικό Εορτασμού της ιστορικής επετείου της 25^{ης} Μαρτίου»: Παπαθωμά Παναγιώτα, Πλεξίδα Βασιλική
- «Τα ζώα της περιοχής του Βάλτου και ο κρυφός συμβολισμός τους»: Αΰφαντή Ειρήνη, Μακρή Αλεξάνδρα
- «Εφηβικές ανησυχίες»-Πρωτότυπες λογοτεχνικές δημιουργίες:
 1. Χαντζάρας Γιώργος: Ποίημα «Ο Καλεσμένος της έφυγε»
- Ανέκδοτα-Γελοιογραφίες-Σταυρόλεξα: Πίπας Θανάσης
- Ζώδια: Αΰφαντή Ειρήνη, Κουσιορή Μαρίνα
- Συνταγές Μαγειρικής: Τουρλίδα Λαμπρινή, Τουρλίδα Χριστίνα
- Αθλητικά: Τρυφέρης Κώστας, Χαντζάρας Γιώργος

Συντονιστές της προσπάθειας οι καθηγήτριες του Ενιαίου Λυκείου Εμπεσού

- Σαλμά Κατερίνα (Καθηγήτρια Πληροφορικής)
- Γιάγκα Ιωάννα (Καθηγήτρια Φιλολόγος)